

Όσιος Άνθιμος της Χίου, Λόγος περί αγάπης του Θεού

[/ Άγιος](#) [και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Η αγαθότης του Θεού, αδελφές, είναι τόσο

πλουσία εις χάριτας, ώστε γυρεύει αιτία να ελεήσει τον άνθρωπον.

Η χάρις του Θεού είναι έτοιμη κάθε στιγμή να κάμη αντανάκλαση μέσα στην καρδιά του ανθρώπου και να του δώσει μόρφωση, να του δώσει χάρη και έλεος, θέλει όμως να της δοθή αφορμή. Λέγουν ότι ο βασιλεύς Ναπολέον επήγε κάποτε να συργιανίση σε ένα δάσος, για να πάρη τον αέρα του, να απολαύση εκεί την ομορφιά της φύσεως. Εκεί είδε ένα ωραίο δένδρο, μα ήταν πανόραμα: υψηλό, δροσερό, κατάσκιο, ο φλοιός του εγυάλιζε σαν καθρέφτης. Τόσο άρεσε στον βασιλέα το δένδρο εκείνο, τόσο του επροξένησε τον θαυμασμόν και την περιέργειαν, ώστε εκάθισεν απέναντι στο δένδρο και το έβλεπε και το εκαμάρωνε.

Μέσα η καρδιά του είχε γεμίσει από την ομορφιά του δένδρου.

Όλοι οι στρατιώται του βασιλέως και ο κόσμος όλος το είχε μάθει αυτό και όλοι το εκτιμούσαν το δένδρο του βασιλέως και το είχαν σε προφύλαξη μεγάλη. Μετά καιρόν απέθανεν ο βασιλεύς, την ίδια ημέρα ξεράθηκε και το δένδρο.

Έκριναν τότε όλοι καλό να κόψουν το δένδρο και με τα ξύλα του να κάμουν το σεντούκι του βασιλέως, αφού το αγαπούσε τόσο πολύ.

Πράγματι, έκοψαν το δένδρο, και την ώραν που πήγαν να το ρουκανίσουν είδαν μέσα στο ξύλο το πρόσωπον του βασιλέως σαν φωτογραφία. Ήταν δε τόσο

επιτυχημένο, ώστε η πιο καλή φωτογραφική μηχανή δεν θα μπορούσε τόσο να το επιτύχει.

Εθαύμαζαν λοιπόν όλοι και απορούσαν πως να έγινε αυτό το περίεργο πράγμα.

[\(περισσότερα...\)](#)